

ΜΑΡΙΑ ΤΟΥΒΤΖΑ

● Στιγμιότυπα από την παράσταση «Σεμινάριον». Στην επάνω φωτογραφία διακρίνονται από αριστερά: Χάρης Δούμουρας, Χριστίνα Πάινχαρντ, Νίκος Ντάρας, Χριστίνα Καρνανιάννη, Πιερ Μαζαντι.

Η επιστροφή του Σεμινάριον

Εκεί που ο Τένεσι Γουίλιαμς συναντά τους Cockney Rebel και τον Βασίλη Παπακωνσταντίνου, ο Ζαν Κοκτώ τον Ζακ Καστρέ-πουλο και ο Άνρι Γουόρχολ τον Πιερ Πλά-ολο Παζολίνι, σε αυτό το καλεϊδοσκόπιο οπτικοακουστικών αναφορών και ερεθισμάτων, εκεί κθθονται ως μεταγχολικοί βασιλιάδες οι Νονα Melancholia με τον «Σεμινάριον» τους. Κοινώς το δίδυμο των Βασίλη Νούδα (οκηνοθεσία) και Κάρωτα Τζημοιάλη (οκηρικά, κοροϊφιά) οι οποίοι έφτιαξαν με τα δικά τους DIY και έκκεντρα υλικά την παράσταση που ανέβηκε στον χώρο τέχνης ΠΛΥΦΑ την προηγούμενη άνοιξη και αφότου κέρδισε εντυπώσεις και το πάντα αξιόπιστο «word of mouth» ανέσπασε τον περσμένο Οκτώβριο και το βραβείο Επιτελεστικών Τεχνών για το 2022-2023 από την Ένωση Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών. Με τίτλο δανεγομένο από το ομώνυμο τραγούδι των Cockney Rebel το οποίο στοιχείωσε στην ελληνική του έκδοχή η φωνή του Βασίλη Παπακωνσταντίνου, η παράσταση εφορμά από την παράδοση του μαρτυρίου του Αγίου Σεβαστιανού που έχει παρουσιαστεί ευρέως στη δυτική τέχνη και γίνεται η διερευνητική βάση στοιχείων που απορρέουν από τη μορφή και την ιστορία του. Όπως, για παράδειγμα για την ομορφιά, τη νεότητα, τον ομοιομορφισμό, την ηδονικήτητα και βελτιότατος μαρτυρικό θάνατο, ο οποίος στη συγκεκριμένη παράσταση απηχείται μέσα από έμμεσες αναφορές στη λαίλαπα του AIDS στα 80s. Η παράσταση είναι αφιερωμένη στον ορθοετικό ακτιβιστή Zak Zackie ο οποίος στον πειραματικό κινηματογραφιστή Κέβεντ Άνγκερ που πέθανε τον Μάιο του 2023 στα 96 του χρόνια.

«Το τραγούδι αυτό, τουλάχιστον στη δική μου γενιά, το γνώρισimme περισσότερο μέσα από την ελληνική εκτέλεση του Πανακωνσταντίνου. «Κάποιος με φώναξε Σεμινάριον/ Κατάρα, κατάρα σ' αυτό το ταξίδι/ Που φέρνει αγάπη/ Όχι όχι ναι!». Όταν ήμουν ένας έφηβος, γκέι καλλιτέχνης εν τη γενέσει, όλη μου η ζωή ήταν αυτοί οι σίχοι. Εμπνέον, είχα συνείδηση των ανωνώσεων της ιστορίας του Αγίου Σεβαστιανού όπως και της χρήσης τους από τον Τένεσι Γουίλιαμς στο θεατρικό του έργο "Ξαφνικά, πέρσοι το καλοκαίρι!" αλλά και στην ομώνυμη ταινία του Τζόζεφ Μάνκεβιτς, όπου ο ήρωας Σεμινάριον κατασπαράσσεται από τα φτωχά νεαρά

ανώγρια, όπως τα μικρά θαλάσσια χελωνάκια που γεννιούνται στα νησιά Ι Καλαμιτάκος και Ξεκινούν για τη θάλασσα καταβροχθίζονται από τους γάδρους» θα πει ο Βασίλης Νούδας.

Οι θεατρικές και κινηματογραφικές αναφορές του «Σεμινάριον» είναι μόνο ένα κομμάτι της παράστασης. Οποιοσ έχει δει δουλειά τους γνωρίζει ότι το συνωνθάλωμα στοιχείων που συνθέτουν το σύμμιαν τους – εν προκειμένο η λογοτεχνία, ο χορός, τα εικαστικά – φέρνουν κοντά τις πιο επερόκλητες επιρροές: «Στο μυαλό μας υπήρχε η σκέψη για το πώς ένα έργο τέχνης μπορεί να ιδωθεί πραγματικά ως το άθροισμα των αναφορών του. Είναι μια ανάνωση με την οποία μπορείς να διαβάσεις όλα τα έργα τέχνης αλλά εδώ το πήραμε κατά γράμμα. Το αποτέλεσμα των πάρα πολλών αναφορών που έχει μέσα της αυτή η παράσταση συνιστούν την ίδια την παράσταση. Το δίπλοό άγνος - Σεμινάριον είναι κάτι πολύ ανοιχτό σε ερμηνείες και έχει από μόνο του μια τρομερή διακειμενικότητα» σημειώνει ο Βασίλης Νούδας.

Χωρίς «Vanitas»

Η παράσταση «Σεμινάριον» παρουσιάστηκε στο ΠΛΥΦΑ τον περσμένο Μάιο ως μέσος ενός δίπτυχου που περιλάμβανε και το έργο «Vanitas». Στην τοπική περίπτωση τα δύο μέρη έχουν αποκοιτεί, με το δεύτερο και το πιο αδικημένο να μην επανέχεται ως κομμάτι των παραστάσεων. Το «Σεμινάριον» ως το πρώτο μέρος ενός θεατρικού-επιτελεστικού συνόλου που παρουσιάζονται την ίδια ημέρα, κέρδισε τη μερίδα του Λέοντος, όσον αφορά το ενδιαφέρον και κυρίως τον χρόνο των θεατών, καθώς η ένταση και η πληρότητα του «Σεμινάριον», όπως και τα χαρακτηριστικά ενεήνια λειπτά της παράστασης, συνιστούν μια γερή δόση από Νονα Melancholia. Και ύστερα ήρθε η ανανώριση από την Ένωση Κριτικών Θεάτρου και Παραστατικών Τεχνών, μια επιβράβευση που την αξίζουν και τη δικαιούνταν από καιρό, καθώς κάθε «παράν» της ομάδας Νονα Melancholia φέρνει συνήθως έναν αέρα ηρωτοποιακής φρεσκάδας στα θεατρικά δράματα και στο πεδίο της performance. Λίγος εκπώσεις, ακόμα και δίχως χηλίματα, τουλάχιστον στα χρόνια της κρίσης, αν και όπως θα πει ο Νούδας «τάρα έχουν επανέλθει οι επιχορηγήσεις. Πρόκειται για μικρά ποσά, όμως είναι σημαντικά

ΜΑΡΙΑ ΤΟΥΒΤΖΑ

Στο μυαλό μας υπήρχε η σκέψη για το πώς ένα έργο τέχνης μπορεί να ιδωθεί πραγματικά ως το άθροισμα των αναφορών του. Είναι μια ανάνωση με την οποία μπορείς να διαβάσεις όλα τα έργα τέχνης αλλά εδώ το πήραμε κατά γράμμα

ΒΑΣΙΛΗΣ ΝΟΥΝΑΣ,
ΝΟΝΑ ΜΕΛΑΝΧΟΛΙΑ

για εμάς». Η ασάφεια ή η «διόχυση» των ειδών όπου εντάσσονται οι δουλειές τους είναι κάτι που επιδιόσκουν και οι ίδιοι. Απενός επειδή τα ενδιαφέροντά τους εκδηλώνονται με πολλούς τρόπους: είτε με περισσότερο εικαστικό χαρακτήρα, μέσα από τις performances που επηρεάζουν ως VASKOS, είτε ως διαχειριστές του εργαστηρίου τέχνης και κριτικής («ΟΧΤΩ» μαζί με την Γκίγκη Αργυροπούλου) επί της οδού Πλανταργείου 8, ενός χώρου όπου πραγματοποιούνται εκδηλώσεις, προβολές, ομαδικές εκθέσεις, σεμινάρια, αλλά και μαθήματα τέχνης. Απεντέρου γιατί «είναι σαν να παίζουμε ένα κρυφό με διαφορετικές ταυτότητες και διαφορετικές ονομασίες που συνιστά και έναν τρόπο επιβίωσης σε ένα δύσκολο και ανταγωνιστικό καλλιτεχνικό τοπίο. Μέσα από αυτό το παιχνίδι, όπου εμπρανήξεται με διαφορετικές μάσκες, μπορείς να χτίσεις ένα ευρύτερο networking προς διαφορετικές κατευθύνσεις – τα εικαστικά, το θέατρο, τις ποικίλες εκδηλώσεις – και μπορείς να βρεθείς κοντά σε λίγο διαφορετικά κοινά. Επίσης, είναι σαν το ένα είδος να σε σώζει από το άλλο, να δημιουργεί ένα πεδίο ευληγοσίας που δίνει περισσότερες ευκαιρίες».

INFO
«Shifting Time»: Στις 2, 3, 4, 9, 10, 11, 16, 17, 18 Φεβρουαρίου.
«Σεμινάριον»: Στις 6, 7, 8, 13, 14, 15 Φεβρουαρίου.
Βιομηχανικό Παράκο ΠΛΥΦΑ (Κορυτσάς, 39, Βοτανικός).